

her i Landet bestaaende Industri. Dette Spørgsmaal staar ganske vist ikke i nogen direkte Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, men det turde derimod staa i temmelig nøje Forbindelse med en Del, af hvad den ærede 6te Landskingsmand for 1ste Kred (Alders) anførte i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg er ikke nogen Beundrer af Beskyttelsestold i og for sig, men jeg skal derimod altid være overordentlig varsom med at borttage Beskyttelsen der, hvor den allerede er tilstede, blandt Andet af det Hensyn, jeg før nævnte om Roesukkerfabrikerne, nemlig af Hensyn til, at man let derved tilintetgør ikke blot for den Enkelte, men ogsaa for Samfundet store Værdier, der ere bundne i saadanne Foretagender, og som ikke kunne finde nogen nyttig eller hensigtsmæssig Anvendelse, naar denne industrielle Virksomhed standses. Jeg tror imidlertid, at det lille Afslag i Beskyttelsen for vore Sukker-raffinaderier, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, paa ingen Maade kan bringes ind under Begrebet af en saadan Bortkastelse af tidligere Beskyttelse, som vilde sætte en industriel Virksomhed i Fare. Jeg tror, at det allerede fra alle Sider er anerkjendt, i det Mindste absolut anerkjendt af dette Thing, at en saadan Nedsettelse i den nuværende Beskyttelse for vore Sukker-raffinaderier, som har fundet sit Udtryk i Lovforslagets § 1, Punkt 1, ikke kan være betænkelig. — Den ærede 2den Landskingsmand for 6te Kred kom ogsaa til at berøre et Spørgsmaal, der ikke foreligger i Lovforslaget, men som ganske vist kan sættes i Forbindelse med det, nemlig, om det ikke vilde være rigtigt at tilstaa de danske Sukkerfabriker en Tilbagebetaling af Differencen mellem 8 og 4 pCt. Rabat, forsaavidt som ellers Rigsdagen gaar ind paa Forslaget om, at forøge Rabatten fra 4 til 8 pCt. Dette er et Spørgsmaal, der ikke er mig fremmed, men jeg har ikke troet at burde bringe dette Spørgsmaal frem til Overveielse i dette Thing, ved at fremkomme med noget Forslag i saa Henseende, idet det synes mig at være i allerhøieste Grad betænkeligt at indlade sig paa en Efterbetaling eller Tilbagebetaling, naar man forandrer Skattebestemmelsen saaledes, at den fremtidige Skat bliver mindre end den hidtidige. Det er jo dog klart nok, at Berettigelsen til at kræve Sukkerafgift af de danske Sukkerfabriker har været fuldstændig utvilsom, det er jo klart nok, at de danske Sukkerfabriker have begyndt deres Virksomhed under den nugældende Lovs Herredømme; ganske vist var der ikke nogen saadan Lov tilstede den Gang, man udfærdigede Planen til at anlægge danske Sukkerfabriker, men jeg tror ikke, at de Mænd, der have udfærdiget Planen, og som have fremmet den, have haft nogenjombest Grund til at tro, at Regjeringen og Rigsdagen vilde gaa ind paa at sætte Afgiften for indenlandsk produceret Roesukker lavere, end den nugældende Lov har sat den.

Det vil jo erindres, at man ved Forhandlingerne angaaende den nugældende Lov om Roesukkerbeskatningen gik ind paa at forhøje de $2\frac{1}{2}$ pCt. Rabat, som egentlig var Resultatet af Rølnesforsøget. Jeg erkjender, at her for Sukkerfabrikerens Vedkommende er et Billighedstrav paa at se den Uoverensstemmelse hævet, som nu efter de seneste Undersøgelser er tilstede mellem Beskatningen af indenlandsk Sukkere og af fremmede Sukkere; men jeg kan dog ikke erkjende, at dette Billighedstrav er af en saadan Natur, at det kunde foranlede til en Tilbagebetaling af den større Toldafgift eller Accise, som er sværet i de forløbne Aar. Da Varene kun ere faa, og da Produktionen kun har været lille, er det Merbetalte ikke af nogen finansiell Betydning, jeg mener dermed ikke nogen Betydning for Statskassen, hvorimod det ganske vist kan have finansiell Betydning for de Vedkommende. Men man kunde ogsaa tænke sig, at man først efter Aartier eller længere Tid istedetfor efter 2 eller 3 Aars Forløb kom til bedre Kundskab om, at Afgiften var sat under urigtig Forudsætning, og saa vilde dog Tilbagebetalingen være i meget høi Grad betænkelig. Jeg tror heller ikke, at man nogenfinde har indladt sig paa Sligt.

Jeg vil nødig i Anledning af denne lille og forholdsvis ubetydelige Toldlov komme ind paa de store Spørgsmaal, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kred (Alders) har reist. En udtømmende Diskussion, endogsaa blot udtømmende mellem ham og mig, vilde jo blandt Andet umuliggjøre endog blot en Afslutning af denne ene Sag i dette Møde idag, thi det Emne, han her bragte frem, var i Virkeligheden saa omfangsrigt, at selv om vi kun var to om at diskutere det, vilde det være haabløst at begynde derpaa, i alt Fald naar det skulde være Tanken, at man skulde naae Enighed eller fuldkommen Klarhed med Hensyn til det gjenfaldige Standpunkt, naar man ikke havde en meget rum Tid for sig. Jeg vil altsaa indskrænke mig til at meddele det ærede Thing — maaske til Overflod —, at min Betragtning af disse Forhold paa de allerfleste Punkter er saa diametralt modsat det ærede Medlems, som det er muligt. Jeg vilde lige saa gjerne som det ærede Medlem og som nogen anden Statteryder ryste saa mange af de bestaaende Statter som muligt af mine Skuldre. Den ideale Tilstand vilde jo være, at alle kan kinde være fuldstændig skattefri, at alle alene Skibsart og Handelsrøret, som det ærede Medlem især interesserede sig for, være fuldstændig frie for at yde nogenjombest Skat til Staten, men at ogsaa alt Øvrigt, som man træffer sin Næring af, var ligesaa frit. Jeg tror imidlertid, at en saadan ideal Tilstand vil man ikke kunne gjøre sig nogen Forventning om nogenfinde at naae i et civiliseret Samfund. Jeg tror ikke, at denne ideale Tilstand findes noget andet Sted end hos de allervildeste Forder, hvor Begrebet Samfund neppe endnu er opstaaet.